

[Indenrigsministeren.]

er mange problemer hen ad vejen, vi skal dyrke. Når hr. Kaj Hansen siger, at man forærer København — og det er måske også rimeligt — men dermed også forærer Frederiksberg og andre kommuner nogle penge, ja, så hænger det jo sammen med, at man ikke kan lave et sæt regler for hver kommune her i landet, men må lave regler for samtlige kommuner. Så jeg kan være enig i, at i og med at det kan være rimeligt at gøre noget for København, kan det måske virke mindre hensigtsmæssigt for andre kommuner end lige netop København og omegnskommuner.

Men tilbage til ordførerne. Jeg vil gerne sige tak til samtlige ordførere for en velvillig modtagelse. Der har været nogle kritiske bemærkninger, dem håber jeg vi får lejlighed til at uddybe nærmere i udvalget. Jeg skal villigt indrømme, at lovforslaget er teknisk meget vanskeligt, men jeg er specielt glad for, at den tidligere indenrigsminister, hr. Jacob Sørensen, kom med positive udtalelser om lovforslaget, selv om hr. Jacob Sørensen sagde, at de forventninger, han havde stillet, da han nedsatte udvalget, ikke lige netop var blevet indfriet. Det kan jeg kun tage som også mine ord. Ikke dermed sagt noget som helst ondt om det arbejde, der foregik i udvalget. Det viser bare, hvor vanskeligt det er at finde ud af nye kriterier, når man skal lave ændringer.

Jeg vil gerne sige til hr. Jacob Sørensen, at der er ingen grund til at opgive ævred af den grund. Vi agter at fortsætte, og jeg er enig med hr. Jacob Sørensen i, at særlig de sociale områder er et meget, meget vanskeligt område; det fremgik i øvrigt også af de bemærkninger, som hr. Kaj Hansen var inde på. Det var bl. a. også derfor, jeg i min første periode som indenrigsminister sagde, at vi ikke turde gå hele vejen med en fuldstændig omlægning fra refusion til bloktilskud, men ville tage en del af refusionerne og lade resten være bloktilskud. Det var de 17 pct., som hr. Jacob Sørensen nævnte, men som efterhånden er blevet 20 pct., og det er det, vi skal se at dyrke videre.

Jeg mærkede mig hr. Jacob Sørensens udtalelser om vækstkommunerne. Der har været andre udtalelser om, at det, man

skulle betale for, var den vækst, man formodede måtte komme. Dette forslag indebærer en betaling for det, der er kommet, ud fra den betragtning, at når væksten i kommunerne er sket, når børnehaver, vuggestuer, skoler og en masse andre ting skal op at stå, får de disse udgifter dækket.

Jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at vi ikke er nået langt nok, men selv om man kan udtrykke nogen betænkelighed over, at der flyttes penge fra Vestdanmark til Østdanmark, skal man lige være opmærksom på, at hvis ikke vi havde ændret kriterierne — det er først fra 1. april 1976 — ville man have tappet København og dens omegnskommuner for yderligere 100-150 mill. kr.; jeg kunne nævne en række eksempler på, at vi bare har taget penge, hvor beskætningsprocenterne er højere i Københavnsområdet end i mange andre kommuner. Så vil en og anden sige: ja men så er serviceniveauet også højere. Dertil vil jeg svare: ja men det ligger jævnt hen sådan, som hr. Kaj Hansen også nævnte, at servicebehovet er forskelligt rundt omkring i landet. Det behov, der findes i København og på Frederiksberg, er ikke nødvendigvis det samme behov, som findes i en vestjysk landkommune, ikke dermed sagt noget forkert om nogen af kommunerne.

Hr. Maisted var inde på, at betegnelsen objektiv var falsk. Det vil jeg lade stå. Vi har i hvert fald gjort det så godt og så rimeligt, som vi har kunnet, men jeg er enig i bemærkningen om, at det ikke er særlig store resultater, der er nået.

Hr. Maisted spørger, om jeg, når man har ændret på boligsikringskriteriet, har haft Brøndby Strand i tankerne. Det kan jeg ikke have haft, alene af den grund at det var den tidligere indenrigsminister, der nedsatte arbejdsgruppen, og de har arbejdet uden at have talt med mig om det; det er altså ikke mig, der har haft indflydelse på det.

Det er rigtigt, at når vi skal regulere, er vi bagud for bruttofaktorindkomsten, og det er lige så rigtigt, at de offentlige udgifter må med ind i billedet. Og jeg har nok vidst, at hr. Maisted var i besiddelse af en vis form for humor, men at han var den helt store spøgefugl, har jeg aldrig vidst, som når han siger, at dette baner vejen for at af-